

животатъ му дѣ е безпороченъ, и за да
можн да за служн вѣчното блаженство,
той не смѣаше и да по мысли зашо Богъ,
по Своего Милосердіе, неще да го осудн
на вѣка за неговите грѣхове. Не е той по-
знаалъ свонте грѣхове, считалъ себѣ ин
осжданъ загубанъ и какъ за служувалъ
вѣчната смертъ; той былъ увѣренъ зашо
ще предстане предъ судилище то на пра-
восуднаго Бога за свонте си грѣхове;
обаче като са надаваше на ходатайс-
тво то и искупване то на Іисуса Христа,
той виждалъ въ Бога правосудно Мило-
сердаго Спасителя, и тѣа даже въ сущо
то оправдаваніе на нечестиваго, той слу-
шалъ и вѣровалъ, зашо Христова та
кровъ очистиѣва насъ отъ снчките грѣ-
хове, и като са примирилъ съ Бога чрезъ
Господа нашего Іисуса Христа, и са радо-
валъ и блаженствовалъ въ надѣжда та
на слава та Божїа.